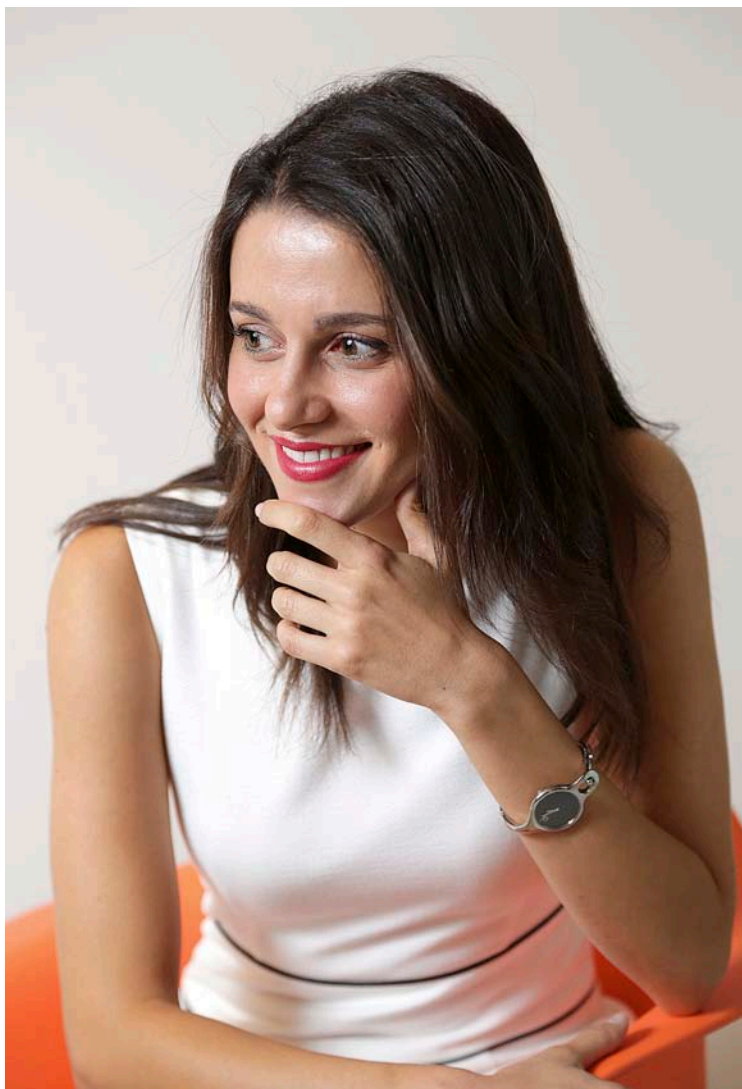

INÉS ARRIMADAS

«En democràcia no hi ha plebiscits»

Eufòria a la seu electoral de Ciutadans. El CIS acaba de fer públic el seu sondeig d'intenció de vot a les eleccions al Parlament i el partit d'Albert Rivera hi obté entre 20 i 21 diputats. “Guanyem”, proclamen. “Només ens cal moure un escó”. L'escó que separa, segons l'enquesta, la majoria de Junts pel sí i la CUP de tots els altres partits. Una majoria que Ciutadans fa seua.

*Entrevista de Vicent Sanchis
Fotografies de Jordi Play*

Plou a bots i barrals al carrer per on no passa ni un gat i dins la seu electoral de Ciutadans tothom va de bòlit. Ha fallat tot el que podia fallar per parar una roda de premsa després de la reunió de l'executiva nacional del partit. Nacional d'Espanya. Hi són quasi tots: Albert Rivera, Luis Garicano, Xavier Pericay, Carina Mejías, Inés Arrimadas... Arrimadas és la candidata a la presidència de la Generalitat.

Rivera la presenta després de reivindicar que l'executiva es reunisca a Barcelona, “perquè hem de fer costat a la nostra candidata i per convicció”. La convicció queda clarament expressada en la llengua de la roda de premsa i en la que traupit en tots els racons de la seu electoral. Albert Rivera fa cara de president del Govern espanyol i Inés Arrimadas es veu com a presidenta de la Generalitat. Ho diu amb seguretat. Amb la mateixa segu-

retat amb què exhibeix un perfil atractiu i cuidat que ha fet parlar molt des del seu nomenament. La vida i la gent continuen sent així.

—Els dos missatges clars i contundents de Ciutadans en aquestes eleccions són la lluita contra el separatisme i la lluita contra la corrupció.

—Home, no és això només. També generar ocupació, que és la nostra primera →

→ prioritat i que és el principal problema dels catalans, recuperar els serveis socials, l'educació i la sanitat. Són qüestions que no es toquen, que són innegociables. I després, sí, lluitar contra la corrupció, perquè considerem que la corrupció és l'origen de molts problemes que patim a Catalunya.

—Això són fronts de lluita més o menys convencionals, de fa temps, en unes eleccions...

—Jo crec que no.

—Però, aquestes eleccions...

—Li explico, li explico. No sé quin partit, a part de nosaltres, té com a eix

prioritari la unió dels catalans amb els altres espanyols i amb Europa, i la lluita contra la corrupció, de la mateixa manera. Ho dic perquè el Partit Popular parla molt i molt d'unió, i de la unitat d'Espanya. Però i la corrupció? No en parla gaire. Podem parlar molt de corrupció i de regeneració. Però i d'unió? No en parla gaire, perquè han posat un candidat independentista. Unió Democràtica no parla de corrupció. I el Partit Socialista no parla ni d'una cosa ni de l'altra. No hi ha cap partit que tingui tan clares la unió i la lluita contra la corrupció com fem nosaltres.

—Sí, són especials, però no m'he explicat bé. El que volia dir és que aquests plantejaments no deixen de ser convencionals, d'unes eleccions que vostès consideren "autonòmiques". Però aquestes em fa l'efecte que són diferents. La voluntat popular les pot transformar en un plebiscit, perquè podria decantar-se majoritàriament per opcions independentistes que les veuen així.

—És que no és una qüestió d'opinió. No és que jo pensi una cosa o una altra. En democràcia no hi ha plebiscits. Això és predemocràtic. Nosaltres tenim la

«En el procés d'integració fiscal europeu no pot haver-hi concerts com el basc»

converteix en plebiscitàries, a favor de la independència, què faran vostès?

—Nosaltres el que hem de fer és evitar que guanyin aquestes opcions. Nosaltres mai sortim a perdre el partit, que és el que ha fet el Partit Popular. El que està fent el Govern de Rajoy és donar per descomptat que guanyaran els altres. Ja estan parlant del que faran després. Nosaltres sortim a guanyar les eleccions, a evitar que guanyin ells. Aquesta és la millor manera de tenir un Govern que compleixi les lleis. El PP el que vol fer és que els que guanyin i volen proclamar la independència compleixin les lleis. Nosaltres estem pensant en què fer perquè aquells que no volen complir les lleis no guanyin les eleccions. Jo no dono el partit per perdut, de veritat.

—**Però quan vostès diuen que els falta poc, com avui, que han proclamat que només els falta un diputat per guanyar, compten amb el PP, amb el PSC i fins i tot amb Catalunya sí que es pot. Però alhora vostè em diu que Catalunya sí que es pot té un candidat independentista. Per tant, d'entrada, els falten dos vots...**

—Esperi. Jo crec que el senyor Pablo Iglesias no deixarà, no deixarà que... Suposo que no deixarà... Ho suposo, perquè tenir un candidat independentista ja és força incertesa. Però, en fi, espero que no caldrà els vots d'aquests senyors que es proclamen independentistes dins aquesta llista per evitar-ho. I suposo també que aquests senyors no deixaran que el senyor Mas sigui el president del Govern i declari la independència.

—**El problema és Artur Mas? Vostès hi insisteixen de manera obsessiva...**

—Mas no és una persona del carrer. És el president de la Generalitat. Ha impulsat tot això amb diners públics, ha posat el seu Govern a treballar per això, ha posat els mitjans de comunicació a treballar per això, porta molts anys al davant d'un partit que ha treballat molt dur, molt dur, per generar la confrontació amb la resta d'Espanya. Sempre amb el mateix joc. Al Parlament dient que Espanya ho fa tot

supermalament, però després, al Congrés dels diputats, votant sempre a favor del PP. Jo he estat al Parlament i he vist una cosa que és molt surrealista. CiU ha presentat un recurs d'inconstitucionalitat al Parlament de Catalunya contra una llei que va votar a favor al Congrés dels Diputats. Jo, això, ho he vist. I aquest és el joc que ha fet Convergència i Unió tota la vida.

—**Però ara ja no ho fan.**

—Ho van fer fa un any. Jo només en porto dos i mig al Parlament de diputada i ho he vist. No parlo de fa deu anys. Parlo de fa un any.

—**Però si tot és culpa d'Artur Mas, això vol dir que una quantitat immensa de gent es deixa enganyar...**

—El Govern impulsa coses o no?

—**I la gent té criteri propi o no?**

—Sí, però si tu tens una matxaca permanent... Si el Govern de la Generalitat durant anys, amb les televisions públiques més cares d'Espanya, amb les escoles que no eduquen els nens amb llibertat i en pluralitat política, sinó que imparteixen una ideologia molt concreta, amb els llibres de text que manipulen la història... Tot això durant molts anys fa que molta gent trobi... Jo respecto moltíssim, i ho he deixat clar moltes vegades, respecto moltíssim totes i cadascuna de les persones que són independentistes i que aniran a les manifestacions i que aniran a votar aquesta llista. Però què estem dient? Que els Governos no tenen capacitat per impulsar determinades qüestions? Poden impulsar l'emprenedoria o no? Es pot impulsar la inversió? És pot impulsar la convivència o el respecte a les lleis o no? Doncs clar que es poden impulsar coses des del Govern de la Generalitat amb diners públics! I això és el que ha fet. Per tant, poso el focus en el Govern i en el Mas. La gent és lliure. És lliure per sortir a la manifestació. Per votar. I farà el que vulgui lliurement, però...

—**És bastant extravagant dir que són els mitjans públics els que han fabricat "tot això".**

—No, no, no. No només. És tot plegat. Els mitjans, el Govern, l'educació... →

sort de viure en una democràcia i, per tant, en les democràcies hi ha eleccions autonòmiques. Cadascú podrà fer les interpretacions o les anàlisis que vulgui dels resultats, però aquestes són unes eleccions autonòmiques. Això és una evidència. Ara, és important tenir en compte una sèrie de gent que s'han ajuntat i que volen declarar la independència? I tant! Que no siguin un plebiscit, perquè no n'hi ha en democràcia, no vol dir que no siguin importants. Aquestes són les eleccions més importants de la democràcia a Catalunya.

—**I si al final el vot dels electors les**

→ —**Li ho dic perquè les audiències de les cadenes de Televisió de Catalunya mai sumen juntes més del 18 per cent i la intenció de vot independentista s'enfila fins a quasi el 50 per cent.**

—És que no hi ha majoria, mai, per la independència. No hi ha majoria social per la independència. No n'hi ha hagut mai. L'independentisme mai no ha estat majoritari a Catalunya...

—**Però...**

—Si vol fem un debat. No sé si això és una entrevista o un debat.

—**És una entrevista una mica dura a doble banda...**

—Dura, no ho sé, però, si vol, posem un micro i fem un debat vostè i jo, que serà superinteressant. Miri, l'independentisme mai no ha estat majoritari. I no és només TV3. No són només les televisions públiques, o Catalunya Ràdio, que té molta audiència, o RAC1, que també en té molta. No és només això. Hi ha l'educació. Hi ha les declaracions d'un Govern que cada dia surt als mitjans, a tots els mitjans, a tots, dient que la culpa de tot la té el Govern d'Espanya. O sigui que són un seguit de coses que després de molts anys... Clar que això cala. I si no ha calat a la majoria dels catalans, imagini com és d'absurd tot plegat.

—**Diga'm el millor resultat per a Ciutadans.**

—Guanyar.

—**Guanyar no és possible.**

—Guanyar, guanyar, guanyar. Guanyar les eleccions o poder liderar una alternativa. O sigui, governar. El resultat bo per a Ciutadans és governar. Governar per a tots els catalans amb les mans netes, amb prioritats i amb una bandera de consens i diàleg, a partir del 28 de setembre, per poder treballar per l'ocupació, per la sanitat, per l'educació. Això és un bon resultat per a Ciutadans.

—**Diuen vostès que estan preparant un document sobre "actualització" de la Constitució. Com volen actualitzar-la?**

—Seguint els mecanismes legals i democràtics.

—**No li pregunte pel com sinó pel què.**

—Presentarem aquesta proposta d'aquí a molt poc. D'aquí a dues setmanes.

—**No pot ser més explícita?**

—Home, despolititzarem la justícia, farem una definició més clara de les competències que corresponen a cada administració pública, farem una reforma del Senat, farem moltes coses que

explicarem d'una manera molt detallada perquè això, com pot imaginar, no és una proposta autonòmica, sinó que és una proposta a nivell nacional. Els principis que nosaltres hem defensat sempre hi estaran reflectits.

—**Vostès tenen una proposta de finançament autonòmic que va elaborar el senyor Luis Garicano...**

—Ell n'ha estat el coordinador. Ha dirigit un equip amb molts economistes.

—**Parla d'uniformització, d'un únic model de finançament per a tots els territoris. Com hi encaixa el concert basc?**

—En el procés d'integració fiscal que

«**El resultat bo per a Ciutadans és governar**»

tindrà lloc a la Unió Europea, això no pot ser. No té sentit. Això té data de caducitat. Nosaltres –suposo que això no el sorprendrà perquè ho hem dit moltes vegades–, nosaltres volem reformar el sistema de finançament de les comunitats autònomes i que totes participin d'un mateix model comú que garanteixi –i aquesta és la clau de la nostra proposta– els serveis bàsics de sanitat, educació i serveis socials.

—**La reivindicació d'unes balances fiscals que es fa des de Catalunya és una fal·làcia?**

—Per què no parlem de les finances fiscals dins de Catalunya? Posem límits a la solidaritat també dins Catalunya? Tenim moltes balances fiscals dins Catalunya? Jo visc a Barcelona i no se m'acudiria mai dir a un ciutadà d'un poble petit, mal connectat, que jo pago molts impostos per pagar-li a ell la connexió...

—**La Generalitat està ben finançada?**

—La Generalitat necessita més recursos que els que té.

—**I això com es fa?**

—Reformant el sistema de finançament de les comunitats autònomes i blindant la sanitat i l'educació.

—**Sense fixar-se mai si els impostos que ixen de Catalunya no tornen amb les inversions que caldria?**

—Això s'ha de tenir en compte, evidentment. Com es té en compte en qualsevol sistema federal d'Europa. L'alemany, per exemple, que és el que nosaltres hem agafat com a referent. Es té en compte el finançament dels serveis bàsics. El que no farem és el que vol el senyor Artur Mas, que vol tenir més recursos per gastar en ambaixades, en televisions, en subvencions als mitjans de comunicació privats, en CAC, en Diplocat... Això sí que no ho farem. Hi ha dos debats que són molt importants. El primer, quants recursos tenim a Catalunya. Jo defensaré un millor sistema de finançament de totes les comunitats autònomes, però garantiré també que la prioritització dels recursos sigui molt diferent de la que ha tingut la Generalitat. No és el quant sinó el com es fan gastar els diners. Hi insisteixo: nosaltres volem millorar el sistema de finançament, perquè no és bo. Com no és bo el sistema de finançament dels municipis. D'això, no en parla ningú. El senyor Mas no en parla. El primer que s'ha de fer és definir les competències de cada administració pública per no tenir duplicitats. Després cal eliminar nivells administratius que no serveixen per a res o que en cap cas el cost justifica el servei que presten. I finalment, cal millorar el sistema de finançament.

—**Catalunya és una nació?**

—Espanya és una nació i Catalunya forma part de la pluralitat de la nació espanyola.

—**Es veu com a presidenta de la Generalitat?**

—Per això em presento. Per ser presidenta de la Generalitat. ●